

РЕШЕНИЕ

№ 140

гр. гр. Д., 17.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – Д. в публично заседание на деветнадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Галатея Ханджиева Милева

при участието на секретаря П. Ж. Пенева
като разгледа докладваното от Галатея Ханджиева Милева Гражданско дело
№ 20223200100831 по описа за 2022 година

и, за да се произнесе, взе предвид следното:

Предмет на разглеждане е предявеният от „С.с.“ЕООД – гр.В., чрез управителя М. Д. А., срещу С. Р. С. от гр.Д. осъдителен иск за сумата 17 400 евро - обезщетение за имуществени вреди, причинени на ищеца от незаконно изпълнение, проведено от ответника като *** *** изпълнител с рег.№*** и район на действие ДОС по изп.д.№*****.

Съгласно изложеното в исковата молба и поддържано от него, ищецът е длъжник по изпълнително дело №*****, водено от ответника С. Р. С. като ЧСИ с рег.№*** и район на действие ДОС. Към 01.12.2021г. общо задълженията на длъжника по изпълнителното производство възлизали на 49 388.87 лева, като дългът по изпълнителния лист бил в размер на 21 816.87 лева, а останалите суми се формирали от лихви и такси за изпълнението. Същевременно за обезпечение за задълженията били наложени възбрани върху пет недвижими имота – апартаменти, собственост на длъжника, като всеки един от тях по отделно бил напълно достатъчен за обезпечаване и удовлетворяване вземането на кредитора. За един от възбранените имоти, а именно за самостоятелен обект с идентификатор *** /ап.***/, между ищеца – продавач и „А.“АД – купувач бил сключен на 09.12.2021г. предварителен договор за покупко-продажба за цена от 174 000 евро с ДДС. С вх. №05881/09.12.2021г. ищецът поискал от *** изпълнител да вдигне наложената по изпълнителното дело възбрана върху недвижимия имот, предмет на предварителния договор, което ***т изпълнител отказал с постановление от 10.01.2022г. На 15.02.2022г. с нотариален акт №*** т.*** рег.№*** д.№***г. на нотариус с рег.№*** и район на действие БРС ищецът

продал на „А.“ АД недвижимия имот, самостоятелен обект с идентификатор *** за цена от 174 000 евро с ДДС. От договорената цена били приспаднати 17 400 евро – неустойка дължима от ищеца на купувача, уговорена в предварителния договор за неизпълнение на задължението му да продаде имота, освободен от вписаната изпълнителна възбрана.

Според ищеца отказът от 10.01.2022г. на *** изпълнител да вдигне възбраната върху самостоятелен обект с идентификатор *** е незаконосъобразен, защото останалите четири възбранени имоти били достатъчни за обезпечаване и гарантиране събирането на задълженията му по изпълнителното дело и нямало причина ***т изпълнител да не освободи посочения имот. Поради отказа на *** изпълнител да стори това ищецът претърпял имуществена вреда в размер на 17 400 евро, изразяваща се в неустойката, която той трябвало да понесе за неизпълнение на задължението си да продаде имота, освободен от възбрана.

По тези съображения ищецът иска ответникът да бъде осъден да му заплати за причинените от незаконното изпълнение имуществени вреди обезщетение в размер на 17 400 евро.

Ответникът оспорва иска. Възразява за законосъобразност на изпълнителното действие, въведено от ищеца като основание за претенцията му.

Изпълнителното производство било образувано преди почти десет години /под №***/. Въпреки продължителния период, вземането по изпълнителния лист, предмет на принудителното изпълнение, не било събрано, защото изпълнението било многократно спирано по инициатива на длъжника /постановено по неоснователна негова молба за отмяна на влязлото в сила решение и обезпечения на бъдещи и висящи недопустими искове, подробно посочени/. Освен това всеки *** акт за спиране на изпълнението длъжникът представял по делото значително след постановяването му, така че да осуети приключването на конкретно провеждания в съответния момент изпълнителен способ /най-вече публична продажба/. Цялостното процесуално поведение на длъжника било насочено към това да възпрепятства събирането на вземането, за което било образувано изпълнителното производство.

Освен вземането по изпълнителния лист, за чието събиране първоначално било образувано делото, присъединени за събиране били и публични вземания на държавата. В течение на изпълнителното производство длъжникът извършил няколко разпореждания /не само това, по повод което е настоящият спор/ със свои недвижими имоти, които били възбранени за обезпечаване събирането на вземането. Два имота /ап.*** и ап.****/, сочени от ищеца като самостоятелно достатъчни за обезпечаване събирането на вземането по това дело, били възбранени за обезпечаване вземанията на други вискатели по други две изпълнителни дела. Същевременно върху продажения със сочения от ищеца договор недвижим имот била наложена възбрана и по още едно изпълнително дело.

При тези данни за задълженията на ищеца – длъжник по изпълнението, извършваните от него разпореждания с имуществото му и цялостното му процесуално поведение, в съвкупност сочещи на опасност вземането на вискателя да остане неудовлетворено, ***т изпълнител –

ответникът счита, че наложените обезпечителни мерки не са несъразмерно големи спрямо задължението и отказът му да вдигне възбраната върху горепосочения недвижим имот е съобразен с разпоредбите на чл.442а от ГПК

Ответникът възразява срещу твърдяната вреда. В предварителния договор цената била уговорена общо за недвижимия имот и движимите вещи в него; движимите вещи не били обект на обезпечение и принудително изпълнение, поради което нямало основание ищецът да претендира вреда от неустойка, основана на цената на движимите вещи /неуточнена/. Нямало основание ищецът да претендира вреда от неустойка с включен ДДС, тъй като неустойката била необлагаема по ЗДДС. Вписаната в договора за покупко-продажба цена не била действително уговорената между ищеца и неговия купувач, следователно и удържаната неустойка не била в твърдения от ищеца размер.

Ответникът възразява вредата на ищеца да е в пряка причинна връзка с неговия /на ответника/ отказ да вдигне възбраната върху съответния имот, както навежда и, че ищецът сам е допринесъл за нейното настъпване.

Поначало сезираният по чл.442а ал.2 от ГПК *** изпълнител не бил обвързан с посоченото от длъжника, а сам преценявал дали и кой имот да освободи от обезпечение. На следващо място, ищецът е можел да погаси задължението, предмет на принудително изпълнение, така да освободи имота си от тежест и да не понесе неустойката. Също, след предходни негови четири искания за отмяна на обезпечения по изпълнителното дело, оставени от *** изпълнител без уважение, ищецът не е имал причина да счита, че в този случай резултатът ще бъде различен, да сключи предварителен договор за покупко-продажба на възбранения имот и да се постави в положение да понесе отговорността за неустойка в тази връзка.

Ответникът оспорва вината. Нямал умисъл и не бил злоупотребил с дадените му от закона правомощия в увреда на ищеца. ****т изпълнител имал задача да събере дължимата сума и, ако с продажната цена ищецът бе погасил задължението, то ответникът би вдигнал възбраната върху имота – както бил указал на ищеца и каквато била обичайната практика при съдебните изпълнители.

Конституираният да подпомага ответника „Л. И.“ АД – гр.С. оспорва иска с доводи, идентични на изложените от подпомаганата страна.

След като обсъди съображенията на страните и събраните по делото писмени доказателства, съдът намира за установено следното:

Ищецът „С.с.“ ЕООД е длъжник по изпълнително дело №*****, водено от ответника С. Р. С., като *** *** изпълнител с рег.№*** и район на действие ДОС.

Изпълнителното производство е образувано на 13.02.2013г. под №*** на ЧСИ с рег.№*** и район на действие ВОС; после по реда на чл.427 ал.2 от ГПК е препратено и образувано под №*** при ЧСИ с рег.№*** и район на действие ДОС; после по искане на вискателя е препратено и образувано при ответника с горепосочения номер.

Изпълнителното производство е образувано за събиране на задълженията на „С.с.“ ЕООД по изпълнителен лист от 10.01.2013г., издаден въз основа на решение №1821/19.12.2012г. по в.т.д.№2634/2012г. на ВОС и

решение №3860/03.09.2012г. по гр.д.№4959/2011г. на ВРС, а именно: сумата 21 816 лева – възнаграждение по договор за търговско сътрудничество от 25.05.2009г., сумата 9 090.37 лева – неустойка за неизпълнение на договорно задължение, както и законната лихва върху двете суми, считано от датата 01.04.2011г. до окончателното им изплащане. Изпълнителният лист е издаден в полза на „И. ***“ЕООД – гр.В., а изпълнителното производство е образувано по искане на „З. п.“ООД – гр.В., легитимиран като взискател въз основа на договор от 08.02.2013г. за прехвърляне на вземанията на кредитора „И. ***“ЕООД от длъжника „С.с.“ЕООД по изпълнителния лист.

Присъединен по право взискател по чл.458 от ГПК е държавата с публични вземания от длъжника, съгласно приложени в делото удостоверения по чл.191 ал.4 от ДОПК.

Изпълнителното производство е многократно спирано по искане на длъжника – по чл.282 от ГПК, по чл.309 от ГПК и осем пъти по чл.397 ал.1 т.3 пр. последно от ГПК за обезпечение на предявени и на бъдещи иски на „С.с.“ЕООД срещу „И. ***“ЕООД и/или „З. п.“ООД. Само по т.д.№355/2014г. на ВОС допуснатото обезпечение чрез спиране на изпълнението е отменено след приключване на делото с влязло в сила съдебно решение за отхвърляне на обезпечения иск. В останалите случаи обезпеченията са отменени поради недопустимост или липса на вероятна основателност на обезпечения иск. Други три молби за спиране на изпълнението като обезпечителна мярка на иски, които длъжникът е предявил или възнамерява да предяви, са отхвърлени още от първоинстанционния съд и не са довели до спиране на изпълнението /гр.д.№10190/2017г. на ВРС, ч.т.д.№121/2020г. на ДОС, ч.гр.д. №790/2021г. на ДРС/. Понастоящем изпълнението е спряно по силата на определение №260702/22.08.2022г. по гр.д.№1536/2021г. на ВРС за обезпечаване на разглежданите по това дело иски на „С.с.“ЕООД срещу „З. п.“ООД.

След образуване на изпълнителното производство по искане на взискателя принудителното изпълнение е насочено и е наложен заповест на вземания на длъжника по банкови сметки, както и са възбранени шестнадесет негови недвижими имота /апартаменти и заведение за хранене/, съставляващи самостоятелни обекти в сграда с идентификатор *** в гр.Б. В хода на изпълнителното производство са заповестирани и вземания на длъжника от парични гаранции, които той е внасял за допуснати по негови искания спирания на изпълнението.

С няколко разпределения по чл.460 от ГПК на суми от заповести на банкови сметки и съдебни гаранции, са погасявани наличните към датата на съответното разпределение привилегировани вземания за такси и разноски за изпълнението, публични вземания на присъединения по право взискател, законна лихва по изпълнителния лист, както и е погасено вземането за неустойка по изпълнителния лист.

Принудително изпълнение върху възбранените недвижими имоти на длъжника не е реализирано. Последователно в течение на производството повечето възбрани са заличени, като възбранени са останали самостоятелни обекти с идентификатор *** – ап.***, с идентификатор *** – ап.**, с идентификатор *** – ап.***, с идентификатор*** – ап.*** и с идентификатор *** – ап.***. Нито една от множеството обявени публични продани на

недвижими имоти не е проведена до край. Винаги след обявяване на съответната продан и преди изтичане нейния краен срок, длъжникът отправял искане и изпълнението било спирано от съда /най-често по чл.397 ал.1 т.3 от ГПК, описано по-горе/. В един случай длъжникът представил по изпълнителното дело определението за спиране, постановено пет месеца по-рано, два дни преди обявената крайна дата на проданта /л.918 и сл. от изпълнителното дело/.

Освен по изпълнителното дело при ответника, три от горепосочените имоти са възбрани и по други изпълнителни дела: самостоятелен обект с идентификатор *** - по изпълнително дело №***, самостоятелен обект с идентификатор *** - по изпълнително дело №***, а самостоятелен обект с идентификатор *** - по изпълнително дело №***, като тази възбрана е вписана на 07.01.2022г. /л.1553/.

Съгласно издаденото от ответника удостоверение изх. №7647/01.12.2021г., подлежащите на събиране задължения по изпълнителното дело са 21 816.87 лева главница и 16 728.57 лева законна лихва по изпълнителния лист на взыскателя „З. п.“ООД, 5 955.23 лева такси и разноски, 4 887.51 лева такса по т.26 от ТЗЧСИ и 0.55 лева публични вземания. Размерът на публичните вземания в удостоверението на *** изпълнител е посочен въз основа на последно събраното удостоверение по чл.191 от ДОПК, постъпило по делото с вх.№2840/18.04.2019г., не е актуален към датата на издаване на удостоверението от *** изпълнител и това е изрично отбелязано в документа. Съгласно удостоверение с вх. №5920/13.12.2021г., публичните задължения на длъжника към датата на издаване на това удостоверение са общо в размер на 24 931.01 лева. Следва да се отбележи, че в годините на воденето му по изпълнителното дело са събирани множество удостоверения по чл.191 от ДОПК, при всяко предприемане на действия на принудително изпълнение, като всеки път публичните вземания на присъединения по право взыскател са били в различни размери.

На 09.12.2021г. е сключен предварителен договор, с който ищецът и длъжник по изпълнението „С.с.“ЕООД се съгласил да продаде, а „А.“АД се съгласил да купи за цена от 174 000 евро недвижим имот в гр.Б., съставляващ самостоятелен обект с идентификатор *** – ап.***. В т.6.8. от договора продавачът „С.с.“ е декларирал наложената върху имота възбрана по изпълнително дело №***** на ЧСИ С. С., а в т.6.9. е поел задължение да прехвърли собствеността без облигационни и вещни тежести, ипотечи, възбрани, вписани иски молби и други ограничения. В т.14. са предвидени две алтернативни възможности за купувача, ако към датата на сключване на окончателния договор продавачът не е освободил имота от посочената в т.6.8. възбрана – да развали предварителния договор или да сключи окончателен договор, но при цена с 10% по-ниска от уговорената в предварителния договор.

С вх.№05881/09.12.2021г. „С.с.“ЕООД отправил искане по изпълнително дело №***** за вдигане на възбраната върху недвижимия имот, самостоятелен обект с идентификатор *** – ап.***. В искането е посочен сключеният от длъжника предварителен договор за покупко-продажба, изискващ освобождаване на имота от възбраната и е обосновано, че това няма

да застраши интересите на вискателя, защото, при отчитане стойността на възбранените недвижими имоти, наложените по изпълнителното дело обезпечения са несъразмерно по-високи от размера на подлежащите на принудително събиране задължения.

С постановление от 10.01.2022г. ответникът – *** изпълнител оставил без уважение искането на длъжника с вх.№05881/09.12.2021г. за вдигане на възбраната върху самостоятелен обект с идентификатор ***. Отказът е обоснован с подробно изложение на осъществените от длъжника действия в рамките на изпълнителното производство и извън него, водещи на извод, че същият цели да избегне изпълнението на установеното със сила на присъдено нещо парично задължение. На тази база ***т изпълнител е заключил, че е налице опасност вземането да остане неудовлетворено и е отказал да вдигне възбраната върху посочения имот, освен ако дължимите суми не бъдат платени по делото.

С договор от 15.02.2022г., сключен с нотариален акт №*** т.** рег. №*** д.№***г. на нотариус с рег.№***и район на действие БРС, „С.с.“ЕООД продал на „А.“АД недвижимия имот в гр.Б., съставляващ самостоятелен обект с идентификатор *** – ап.**. Договорената цена за покупко-продажбата е в размер на 174 000 евро, от които за 68 529.19 евро е отбелязано, че са били платени /авансово/ към момента на сключване на договора. За останалата част от договорената цена продавачът и купувачът са постигнали съгласие: 62 506.22 евро купувачът да плати на продавача в деня на сключване на договора, 25 564.59 евро купувачът да плати на продавача след заличаване на вписаната възбрана върху имота /конкретизирана, тази по процесното изпълнително дело/, а за 17 400 евро е посочено, че се приспадат от продажната цена, като неустойка по предварителния договор поради наличието на посочената възбрана върху имота.

Представени са извлечения от банковата сметка на М. Д. А., управител и законен представител на „С.с.“ЕООД. От тях се установява, че „А.“АД е извършил четири парични превода по сметката на посоченото физическо лице. Първите три превода са от дати 14.12.2021г., 23.12.2021г. и 28.01.2022г., посочено е, че основаниято за извършването им е предварителен договор със „С.с.“, а общият размер на преведените суми е 134 031.44 лева, които се равняват на 68 529.18 евро. Последният превод е от дата 15.02.2022г., посочено е, че същият съставлява окончателно плащане по договор за покупко-продажба и преведената сума е в размер на 122 251.54 лева, които се равняват на 62 506.22 евро.

От цялостното съдържание на писмените доказателства /дати, основания и размер на наредените суми/, ведно с обясненото в съдебно заседание от управителя на ищеца М. Д. А., следва, че горните парични преводи по личната сметка на физическото лице, общо равняващи се на 131 035.41 евро, купувачът „А.“АД е извършил за погасяване на задължението си за цена по договора за покупко-продажба към продавача „С.с.“ЕООД. Така е процедирано по искане на М. Д. А., в качеството ѝ на управител на продавача „С.с.“ЕООД и това се установява от писменото ѝ изявление в декларация /л.123 от делото/ и обясненото от нея в съдебно заседание.

То се свежда до становище, че „С.с.“ няма задълженията, за които в

полза на „И.***“ЕООД е издаден изпълнителният лист и за чието принудително събиране след прехвърлянето им в полза на вискателя „З.п.“ООД се води изпълнителното дело. Длъжникът „С.с.“ЕООД не иска да изпълни несъществуващи задължения, за установяване на което несъществуване са били предназначени всички предприети от него процесуални действия, довели до многократните спирания на изпълнението. Счита, че ще постигне установяване, че не дължи вземанията по изпълнителния лист. До тогава не иска по неговите банкови сметки, заповирани по изпълнителното дело, да постъпват парични суми, както и да извършва плащания по сметката на *** изпълнител – защото сумите ще бъдат използвани за погасяване на задълженията по изпълнителния лист и, когато длъжникът докаже тяхното несъществуване и се снабди с обратен изпълнителен лист, няма да може да си събере обратно платеното нито от първоначалния кредитор „И.***“ЕООД /чийто собственик бил ***/, нито от вискателя „З.п.“ООД.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът намира следното:

Искът е по чл.441 от ГПК във вр. с чл.45 от ЗЗД и чл.74 ал.1 от ЗЧСИ. За да е основателен, необходимо е ответникът, като *** *** изпълнител, да е осъществил твърдяното от ищеца незаконно изпълнение, то да е сторено виновно, ищецът да е претърпял твърдяните от него вреди и те да са пряка и непосредствена последица на виновното незаконно изпълнение, осъществено от ответника.

Действието на ответника, като *** *** изпълнител, по процесното принудително изпълнение, с което се свързва исковата претенция, не е незаконно. Разпоредбите на чл.442а от ГПК провеждат принципа за съразмерност на изпълнителните действия с предмета на изпълнителното дело, който означава, че ***-т изпълнител трябва да осъществява само такива действия на принуда, които количествено и стойностно са съразмерни на целта на принудителното изпълнение, вискателят да удовлетвори за вземането си. Следователно обезпечителната мярка трябва да способства за осъществяването на тази цел, да ѝ съответства, без да е прекомерна и да засяга неоправдано правната сфера на длъжника. С оглед разпоредбите на чл.442а от ГПК, по искане на длъжника ***-т изпълнител може да вдигне наложени обезпечителни мерки, ако установи, че са несъразмерни. Но преценката за съразмерност ***-т изпълнител трябва да направи не само въз основа на стойностно съотнасяне на обезпеченото имущество към размера на дълга, а и при съобразяване на "всички конкретни данни и обстоятелства по делото, процесуалното поведение на длъжника и възможността вземането да остане неудовлетворено".

В случая отказът на ответника, като *** изпълнител, да вдигне възбраната върху самостоятелен обект с идентификатор *** е формиран при правилно съобразяване на всички обстоятелства по делото и процесуалното поведение на длъжника, които в съвкупност навеждат на възможност вземането, за чието събиране е образувано изпълнителното производство, да остане неудовлетворено. Изпълнителното производство е висящо от преди много години, но дългът по изпълнителния лист в по-голямата си част остава непогасен. И това е така, въпреки че вземането е предостатъчно обезпечено с

имущество на длъжника, но поради действията на длъжника и многократното спиране на изпълнението, реално принудително изпълнение не е провеждано /с малките изключения на събрани суми от запори/. Основателно е соченото от ищеца, длъжник в изпълнението, че има право да защитава интересите си, но в случая е очевидно неговото целенасочено поведение да не допусне удовлетворяване на вземанията на вискателя „З.п.“ООД. И, ако от изпълнителното дело, изводът се налага при съвкупен анализ и съпоставка на всички обстоятелства, то в обясненията на законния представител на длъжника в съдебно заседание по настоящото дело тази цел е изрично заявена. След като длъжникът в продължение на години явно и несъмнено действа в посока да не бъдат изпълнени задължения, установени със сила на присъдено нещо, то възможността тези вземания да останат неудовлетворени е реална и обосновава отказа да бъде вдигната възбраната върху горепосочения имот, както е искал длъжникът. Действително, че и при вдигане на тази възбрана, по изпълнителното дело има още други възбранени имоти, чиято стойност надхвърля размера на задълженията по изпълнителния лист и въобще по изпълнителното дело. Но това се отнася за размера на задълженията по времето на отправяне на искането на ищеца и постановяване отказа на ответника да вдигне възбраната върху съответния имот. Следва да се вземе предвид, че изпълнението е спряно и няма яснота нито кога би било възобновено, нито дали това е последното спиране /предвид цялостното предходно поведение на длъжника/. Съответно, няма яснота, когато евентуално започне реално изпълнение, каква би била пазарната стойност на възбранените имоти и дали тя би била съотнесима на подлежащите на събиране вземания, като тук се има предвид и фактът на непрестанно нарастване на задължението за законна лихва по изпълнителния лист, променящите се размери на публичните вземания на присъединения по право вискател и свързаните с това променливи размери на пропорционалните такси в изпълнението. Не следва друго, с оглед заявената от законния представител на ищеца убеденост, че „С.с.“ЕООД не дължи на вискателя „З.п.“ООД вземанията по изпълнителния лист. Подлежащите на изпълнение задължения са установени с влязло в сила решение, а, ако длъжникът постигне неговата отмяна и отхвърляне на иска срещу себе си, по който то е постановено, има възможността по чл.309 ал.2 от ГПК. Виждането, че и при издаден обратен изпълнителен лист длъжникът няма да може да си събере обратно от вискателя „З.п.“ООД платеното му по изпълнителното дело, няма аргументи, а и не е правно основание длъжникът да препятства и затруднява изпълнението. Самият факт на извършената продажба на недвижимия имот, възбранен към датата на сключване на окончателния договор по две изпълнителни дела, е показателен, че длъжникът не се съобразява с ограниченията и допълнително аргументира извода за съществуването на възможност за неудовлетворяване на вземането. Очевидно обезпеченията не възпират длъжника да се разпорежда с имуществото си и, дори и при отчитане на законоустановената непротивопоставимост на кредитора на извършеното от длъжника отчуждаване на възбранен имот, останалите възбранени по изпълнителното дело имоти не гарантират безпрепятственото удовлетворяване на вземането по изпълнителното дело, включително при съобразяване, че два от тези имоти са възбранени и по други изпълнителни дела.

Или от изложеното следва правилността на прецененото от ответника - *** *** изпълнител, че, с оглед всички конкретни данни и обстоятелства, процесуалното поведение на длъжника и възможността вземането да остане неудовлетворено, наложените по изпълнително дело №***** обезпечителни мерки не са несъразмерни на задълженията.

Отказът на ответника да удовлетвори искането по чл.442а ал.2 от ГПК на длъжника, като вдигне възбраната върху самостоятелен обект с идентификатор ***, не е незаконосъобразен. Само това е достатъчно, за да се изключи отговорността на ответника за пропуснатата от ищеца възможност да получи от купувача частта от 17 400 евро от договорената в размер на 174 000 евро цена по договора за покупко-продажба на имота. Всъщност, този пропуск, както и отлагането за продължителен период /до вдигане на възбраната върху продадения имот/ плащането на друга част от цената по договора, са били изцяло във възможностите на ищеца да бъдат избегнати – ако плащането на цената, вместо по личната сметка на управителя на ищеца, бе извършено по сметка на дружеството /запориани/ или направо по сметката на *** изпълнител. Наистина, това е в отклонение с цялостно застъпената позиция на ищеца, че не иска да плати задължението, защото смята, че няма такова, като съображения за правната необоснованост на тази позиция се изложиха по-горе. Но тук следва да се обърне внимание на друго – изпълнителното производство е спряно; ако средствата от цената по договора за покупко-продажба са били постъпили по сметката на *** изпълнител /направо или посредством запорираните сметки на длъжника – продавач/, то те биха били задържани от *** изпълнител, който, след като е спряно изпълнението, не би извършил плащания на вискателя. Това в голяма степен би гарантирало бъдещото погасяване на вземанията и ***т изпълнител би имал основание /както е и указал в постановлението от 01.12.2021г./ да вдигне възбраната върху имота. Отделно, че този подход от страна на ищеца дори не е в противоречие с неговите интереси, както той ги вижда, доколкото паричните суми при спряното изпълнение са по сметката на *** изпълнител, а не са предадени на вискателя, спрямо когото са опасенията на длъжника за невъзможно осъществяване на права по един бъдещ евентуален обратен изпълнителен лист.

С оглед изложеното съдът счита, че предявеният иск е неоснователен. Въведеното като основание на исковата претенция действие на ответника, като *** *** изпълнител, не е незаконосъобразно, а имуществените вреди, чието обезщетяване ищецът претендира, са изцяло резултат на неговите действия. Не е осъществен фактическият състав на чл.45 от ЗЗД и предявеният иск следва да бъде отхвърлен.

Съответно на този резултат и на осн.чл.78 ал.3 от ГПК ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника платеното от последния адвокатско възнаграждение за тази инстанция – 3 372.52 лева.

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „С.с.“ЕООД – гр.В. ***, район „О.“, ул.“А.К.“***, срещу С. Р. С. от гр.Д., пл.“С.” №** ет.**, иск за осъждане на

ответника да заплати на ищеца сумата сумата 17 400 евро - обезщетение за имуществени вреди, причинени на ищеца от незаконно изпълнение, проведено от ответника като *** *** изпълнител с рег.№*** и район на действие ДОС по изп.д.№*****.

ОСЪЖДА „С.с.“ЕООД – гр.В. ***, район „О.“, ул.“А.К.“***, да заплати на С. Р. С. от гр.Д., пл."С." №** ет.**, сумата 3 372.52 лева, съставляваща платеното от него адвокатско възнаграждение за първоинстанционното производство.

Решението е постановено при участието на „Л. И.“АД – гр.С., като трето лице – помагач на ответника С. Р. С..

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд - В. в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Д.: _____